

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Novissimul — zid chinez...

(=) Ministrul reg. ung. de instrucțiune, a dat publicității dăilele astea reforma planului de învățământ în școlile medii.

Intr'o circulară adresată tuturor inspectorilor supremi de școle își motivează și esplică reforma: că a voit să înlăture, pe cât se pôte, deosebirea dintre instrucțiunea gimnasiilor și a școlilor reale; că vrea să pună capăt îngreunării prea mari a elevilor, mai lăpădând unele părți nu așa neapărat necesare învățământului; să reguleze nițel obiectele propuse în gimnasiu în locul limbei grecești; dar mai ales și mai ales: contemplând o reformă a istoriei lumii și a literaturii maghiare, ca ele să servescă în prima linie scopurilor naționale maghiare, punând în tot gimnasiul și școlile reale, istoria maghiară ca centru și obiect principal, și numai în giurul ei grupând cealaltă istorie a lumii și făcând excursiuni la evenimintele ei.

Ingenios plan la prima vedere, dar.. măruntel și egoist și retrograd, privit mai de aproape.

În introducerea circularii sale adresate directorilor supremi de școle, ministrul spune apriat, că între altele, la pregătirea acestei reforme l'au îndemnat întrebările:

ce ușurări ar fi posibile de făcut în favorul tinerimii?, și

ce ar trebui să se întem-ple, ca idealul culturii naționale (maghiare), să prindă rădăcinile cele mai adânci posibile în sufletele tinerimii?

Și în scopul acesta a scos unele materii din programul de până acum al școlilor medii și a introdus altul, a omis ori restrîns cât s'a putut, cunosințele universale, înlocuindu-le cu de cele din „lumea”, istoria și viața spirituală numai maghiară, etc.

Iată, în schițare, cum spune însuși ministrul că a procedat, și de ce:

„Revisiunea planului de învățământ am dorit a o executa mai ales din 3 puncte de vedere, și anume: din punctul de vedere al *prea mării îngreunări* a elevilor, din al *obiectelor de învățământ naționale* și din al *obiectelor puse în locul limbei grecești*.

Abstracție făcând dela alte modificări mai mărunt introduse peste tot locul, din punct de vedere al *prea mării îngreunări* s'a făcut dispoziția, că *traducerile din maghiară în latină*, necesare pentru scopul extrem al studierii acestei limbi, s'au omis cu totul, ceea-ce însă nu însemnă, că döră studiul acestei limbi să se lase în ori-care curs, fără ori ce astfel de exerciții. Tot din acest punct de vedere s'a făcut altă grupare a cetirilor din latină, și schimbarea unor piese aflate prin experiență ca prea obositoare, cu altele cari se deștepte dör mai tare interesul multilateral.

Din *matematică* încă au fost omise amenunțele mai puțin esențiale.

S'a făcut apoi dispoziție, ca la studiarea *fisiceii*, matematica să se folosească numai pentru exprimarea, ilustrarea legilor, nu pentru a trage cu ea concluzii.

La *Geometria desernativă* în gimnasii și școlile reale, care de presinte ocupă prea mult, a ieșit în planul prim sistemul spectativ, și instrucțiunea acăsta s'a redus la ce s'a putut mai puțin.

Afară de acestea s'a lărgit *cercul de creștere trupescă*, și s'au luat măsuri pentru introducerea câte unei după amiezi de joce.

Știu că toate aceste modificări nu vor pune definitiv capăt *prea mării îngreunări*, care își are rădăcinile în multe alte relațiuni ale sistemului învățământului nostru și în viața noastră socială, dar s'a încercat cât s'a putut.

Cu mult mai adânc tăietore consider dispozițiile cari tind spre învățarea mai profundă a *obiectelor de învățământ naționale*.

Istoria literaturii maghiare, va avea și ea de aci încolo doi ani deplin de studiu în gimnasii, ceea-ce a făcut posibilă o arangeare mai bogată a materialului pregătitor, de altă parte scopul de căpetenie a studiului litera-

turii: cunoșterea ei în reprezentanții sei principali și în desvoltarea sa, pôte fi ajuns în măsură cu mult mai mare ca până acum. S'a făcut o nouă arangeare a pieselor de cetit pentru a produce efect, luându-se între ele multe piese nouă distinse.

Sistemul instrucțiunii istoriei s'a schimbat cu totul! Planul de învățământ nisuește sigur într'acolo, ca *trecutul nostru național* să călăuzească pe elev din primele clase până în sfârșit, — parte în cetiri isorice alese, parte în povestirea istoriei maghiare și parte (în ultima clasă), prin priviri în istoria națiunii maghiare, în deosebi în a desvoltării vieții de stat. Instrucțiunea în acest mers înlănțuit al seu, pe lângă căutarea și stabilirea punctelor de atingere, promite a fi fructificătoare din punct de vedere al aprețieri trecutului nostru național, care încercă încadrarea istoriei maghiare în cadrul istoriei lumii.

Cuprinde, în acest nou plan de învățământ, un mai mare teren și cunoșterea pământului patriei, în deosebi prin aceea, că în clasa I e loc numai pentru geografia patriei, și că și în alte obiecte, relațiile din patrie, trăsăturile patriei, sunt împărțite de deosebită atenție, după vrednicia lor.

Planul de învățământ al *studiilor în locul limbei grecești*, încă a fost modificat tare, așa, că în obiectul istoric ce se introduce în locul limbii grecești, elementele grecești se se pôtă valida cât de tare. Se înlătură geometria figurativă și se introduce *desemnul liber* (tot în locul limbei grecești), prin ce gimnasiul va aduce bune servicii pregătirii artistice și estetice, totodată ne apropiem de ținta în general dorită, ca să se introducă și în gimnasiu ca studiu obligator pentru toți *desemnul liber*.

Pentru învățarea *limbilor moderne* prin noul plan s'a dat mai multă atenție exercițiilor practice.

Nisuința planului mai e, a apropia tot mai mult instrucțiunea din gimnasiu de cea din școlile reale, și s'a dus deja până acolo, că singura deosebire mai însemnată între ele de aci încolo va fi limba latină și franceză.

Noul plan intră în vîgore cu anul școlar viitor, în clasa I.

Isi are acăsta reformă a învățământului, și părțile sale inexceptionabil bune, dar, privit mai de aproape și fără preocupății ochelari patriotici, el este fundamentul unui zid chinezesc pe care dl ministru de instrucțiune vrea să-l ridice în jurul școlilor și școlarilor din patrie, care se se îndope atât din *geografie*, cât și din *istorie* și din *istoria literaturii*, aproape numai și numai cu cunoștințe despre geografia patriei, ba din istorie nici măcar despre istoria patriei întregi, ci singură a *poporului maghiar*, și din literatură asemenea nici nu cu cunoștințe din literatura țerii întregi, ci numai cu din *literatura maghiară* și a ei istorie! Sau, întrucât vor putea prinde câte ceva de veste și despre existența unei lumi în afară de cea maghiară, apoi toate se fie aduse în combinație cu farul luminător central, cu motorul universal, ba subordonându-le chiar lui: cu „lumea” și istoria maghiară.

Stăruind cu „înțelepciune” pe crosiala asta, tinerii din școlile din patrie, vor ajunge nu peste mult a fi închinși de un curat zid chinez științific, bun și el pentru anumite ținte utopice la modă în patria noastră, dar la totă înțemplantarea puțin generos, pe pedestal puțin înalt!

Sinodul Archidieceșan.

Ședința ultimă (VIII)

(Înceiere).

Referentul comisiei școlare, Dr. V. Bologa, raportază mai departe asupra propunerii deputatului Dr. I. Blaga, de a se autorisa consistorul a dispune ca comisarii consistoriali pentru Conferențele învățătorești, să se întrunescă după conferențe la Sibiu în o conferență a lor, în care să se dea sama asupra rezultatului acelor, din care să scotă tessele și principiile me-nite a duce la o mai repede desvoltare a învățământului poporal, la rezultate

FOIȚA

Scrisori către eleve.

Scrisorea III.

Dragă Mărioră,

De mult nu Ți-am scris nimic. Când omul e ocupat, vremea pare că sböră, și eu încă pot spune, că îmi trece timpul foarte iute, fiind mult ocupată. Dar fiind vorbă de ocupațiuni, îmi aduc aminte de epistola Ta, în care mi-ai scris, că Te ocupi cu fertul și economia de casă.

Nu mi-ai fi putut împărtași nimic ce se mă bucur mai mult decât știrea, că Ți place lucrul casei, și că dorești se devii o economă bună! Vești asta e ce trebuie să aibă în vedere fiecare femeie și deja fiecare fetiță, căci dela acăsta atâră bunăstarea familiei și dela bunăstarea familiilor, ȧria unei națiuni.

A fi economă bună, iubita mea, e mult dîs, și de cuvântul acesta se lăgă multă ostentelă, multă luare aminte și opintire, dar acea-sea se nu te sperie, — căci ajungînd se-ți știi întocmă lucrurile casei cum se cade, bucuria Ți va fi înăcitată.

Dar nu uita, că pentru a te putea numi economă bună, trebuie să știi și lucrurile mai bune, ce se țin de casă, iar ca să le înveți, trebuie să le lucrezi înșai, deore-ce lucrul casei, numai atunci poți dice că-l pricepi, dacă l'ai lucrat, căci aici nimic nu se pôte învăța de rost.

Aceste Ți-le spun, nu pentru-ca să te spariu, — ci pentru-ca să Te fac atentă, ca nu cumva să crești prea iute că ești perfectă în ale căsnicieii, cum sunt multe, care dacă își au salonul împodobit cu fel și fel de flori de hârtie, cu fel și fel de icône pictate de ele, cred că știu deja arangierea odăilor, și dacă știu broda cu fir de aur și știu face dantelă, cred că sunt harnice, dacă știu să se certe cu bucătăreasa, cred că știu ferbe, și dacă știu umbla prin grădină cu mănui și umbrele, cred că pricep cultivarea legumelor...

A fi economă bună, draga mea, trebuie să iubești ordinea și curățenia mai presus de toate, dar nu înțeleg ordinea și curățenia din salon și odăile cari se vîd, ci începînd din cămară până în pod, și din pod în pivniță, iar din pivniță prin toate unghiurile curții.

Dulapul Țeu se-l poți deschide ori-când și înaintea ori-cui, și acolo să fie ordinea cea mai frumoasă. Rufele după ce le primești

dela spălat, să le coși pe unde sunt stricate, să le calci, și numai după aceea le pui la locul lor.

Acum pôte vei gândi, că nu-i de lipsă să știi cum se spală rufe, căci acest lucru îl face servitorea. Da, de sigur servitorea, dar punem cazul, că servitorea s'a bolnăvit sau a plecat și n'ai alta îndată la îndemână, iar celor doi copilași din casă le trebuie rufe curate și nu mai sunt. Ce se facă dōmna casei? Să se credă nefericită? se plângă, să se vaiete, să se lase copiii murdari? Nici de cum, ci știind și ea, cu veselie și cu iubire pentru aceia pentru cari lucrează, să lucreze înșai ce lipsa momentului îi impune.

Și prin asta nici o femeie cuminte nu se va crede dejosită. Din contră, în ochii bărbatului și a cugetătorilor, ea va căștiga în prețuire!

Dar chiar avînd servitore, e foarte de lipsă a ști cum trebuie spalate rufe, căci numai așa știe ce e de lipsă la aceleași pôte face controla lucrului!

Vești dară, draga mea, că e de lipsă să știi și cum se spală rufe, căci numai după ce știi cum se lucrează un lucru, vei ști „porunci!” Ca să ai dar totdeauna rufe frumoase spalate, învață a spăla, și ca să ai rufe fru-

mos călcate învață a călca, iar ca să nu ai rufe rupte, învață a cărpi...

Tot așa stăm și cu ordinea prin cămară, pod, și pivniță. Dacă nu vei ști tu și vei lăsa se-ți facă toate servitorea, apoi din toate cele ce ai prin cămară, Ți va trebui încă odată așa mult!.. Căci se pôte și aci aplica proverbul țeranului: „ochiul stăpînului, îngrășe vitele”. De nu va merge stăpînul să se uite de ele nici odată, va fi vai de ele!

Unde dōmna casei lasă cămara și pivnița pe mîna servitorelor, acolo de multe ori ele mănă ce-i mai bun, și Dōmnei Ți dau ce rămîne, și o mai și rid!

Pe lângă dară, că în cămară să domnescă ordinea, mai trebuie și să ști griji și cruța, și ca să ști cruța, trebuie să știi în care bucate cătă unsore, cătă fărină, cătă ouă, unt, smântână, și zahăr e de lipsă? Trebuie să știi — ferbe!

Dar vești, sunt unele, care cred că dacă știu face „doboș”-torte și „zulțuri”, știu ferbe!.. Vai de bărbatul, ȧ căruia femeie a început studiul bucătăriei cu... tortele!

Altceva e de lipsă să știi ca să fii o casnică bună: să știi pregăti mîncări sănătoșe și gustōșe de toate dăilele, căci bagă numai de sēmă și vei vedea, că d. e. copii

mai bune, și a raporta consistorului asupra acestor principii și experiențe, spre orientare și aplicare la învățământul nostru popular. Sinodul la propunerea comisiei, a acceptat părerea propunătorului, dând consistorului propunerea spre punere în lucrare, cu modificarea însă, ca conferința comisarilor să fie întrunită la Sibiu înainte de Conferențe. Material de discutat, au deja din anul precedent, și acum în ajun de alte conferențe, se pot prepara a merge cu un plan sistematic, concentric, în nouele conferențe. Deci se speră așa un efect și mai bun.

La propunerea aceluiași raportor, s'a admis ca manual de școală pentru studiul limbii române în clasa VII. a școlilor noastre medii, opul „*Teoria Dramei*” de Dr. I. Blaga.

La propunerea comisiei organizate prin referentul său I. de Preda, sinodul a acceptat propunerea dep. Dr. D. P. Barcianu de a se înainta Congresului naț. bis. o reprezentățiune, cerându-i-se, ca Congresul, fie din mijloacele proprii, fie prin obligarea celor două eparchii sufragane, să adauge la dotațiunea actuală a Archiepiscopului-Metropolit suma anuală de 3—4000 fl. Consist. archid. va pregăti adresa și o va înainta consistorului metropolitan spre aducere înainte în proximal Congres.

La propunerea comisiei petiționare prin referentul său Ioan B. Boiu, rugările adresate sinodului și anume: a parohului I. Radu din Nevoș, a par. N. Berariu din Bejan, a par. V. Nașcu din Bêrlad, și a par. I. Jurca din Cebea, pentru a li-se da ajutoare; a mai multor parochieni din Curtuiș, pentru a se nimici actele de întregire a postului parochial prin Maxim Purja; a sinodului prot. Zarand, pentru asigurarea dotațiunii protopresbiterului; recursul lui Florea Clement și soții din Pâclișa contra concludului în cauza administrării averii bisericesti; și arătarea mai multor parochieni din Fornădie contra parohului lor Petru Câmpian, — s'au dat toate consistorului spre competență afaceri, fiind ele greșit adresate Sinodului.

Comisia financiară prin referentul său Dr. N. Vecerde a propus și sinodul a aprobat budgetul pe 1900, după introducerea în el a rectificărilor provocate de conclusele din sesiunea prezentă, ce-l ating, anume cel despre urcarea tacei de administrare a fondurilor, cel despre sidoxie, și cel privitor la dotarea protopresbiterilor, cu câte 600 fl. în cadrul sumelor ce vor incurge din sidoxie.

În legătură cu acest punct și cu budgetul, s'a decis din partea sinodului, ca nu numai pentru anul viitor să

li-se iee în budget ajutor protopresbiterilor (drept desdaunare a perderilor ce au îndurat prin introducerea căsătoriei civile), ci fiindcă încassarea Sidoxiei privește și anul present, și în estân să li-se de, în cadrul incurgerilor din Sidoxie, câte 500 fl.

Raportul despre mersul proceselor bisericești, purtate prin fiscul consistorial I. de Preda, și prin avocatul angajat pentru scoterea pretensiunilor Librăriei și Tipografiei archidieceșane, Dr. N. Olariu, constatând că acele procese sunt în curgere normală, s'a luat spre știință.

S'a dat cetire socotelei speșelor sesiunii prezente sinodale, anume a speșelor de călătorie a deputaților, a speșelor de cuartir și a diurnelor, urcând în total la suma de 1858 fl. 75. cr. — și s'au votat.

Privitor la verificarea protocolului ședinței acesteia ultime, s'a decis, ca ea să se facă, conform usului din trecut, prin deputații ce se vor afla mâine în Sibiu, adunați în sala de ședințe a consistoriului archidieceșan.

Cu acestea fiind pertractate toate obiectele presintate sesiunii actuale spre decideri, președintele: P. C. S. DI Archimandrit-Vicariu archiepiscopesc Dr. II. Pușcariu, a declarat sesiunea această ultimă din periodul 1897—99, de încheiată, mulțumind deputaților pentru demnitatea și serioșitatea cu care au participat la desbateri, contribuind la o rezolvire mulțumitoare a agendelor sinodului.

Sinodul a acoperit cu vii urări „să trăiască!” cuvintele Pr. Cuviosiei Sale.

Revistă Bisericească.

Convocarea unui Sinod ecumenic.

(Încheiere.)

Domnul Durnovo prevede că în sinod s'ar ridica chestiunea despre autoritatea superioară a bisericești ruse, căreia îi lipsește șeful prin desființarea patriarchatului, și că tot aci, în sinod, s'ar revizui vechia chestiune (anul 1811) a alipirii bisericilor Imeretiei și Iberiei de biserica rusă. Alipirea aceasta se recunoște și de domnul Kyrieief ca necanică.

Sinodul ar avea încă să rezolve și neînțelegerea sau mai bine zis, conflictul dintre biserica greacă și cea bulgară, pentru rezolvirea căruia deja patriarchul Grigoriu propunea convocarea unui sinod ecumenic. Deasemenea ar avea să se pronunțe asupra chestiunii despre ierarhia pretinsă drept credincioasă de la Fontana-Albă, asupra căreia opiniunile teologilor greci difer de ale teologilor noștri. Acesta după opiniunea domnului Durnovo, ar da de lucru foarte mult sinodului care va întâmpina multe greutăți spre a o rezolvi.

nu e totdeauna infalibilă. Să zicem că e așa, că se capătă legume în ori-ce vreme și foarte efține; dar pentru ce să dăm noi crucerii când cu servitorea, pe care și așa o plătim, putem lucra pământul de lângă casă? Și chiar de ar lucra mai mult, decât ar costa legumele care le-ai cumpăra, totuși ai profitat, deoarece grădina s'a lucrat și ea printre celelalte lucruri, cari n'au rămas nici ele îndărăt și nici mai înainte nu mergeau de nu lucram nimic în grădină!

Tot astfel stăm și cu cânepa. Am auzit zicându-se: „De ce să mai sămănăm cânepă, că e mult lucru cu ea, apoi căpătăm pânză destul de efțină!”

Vezi, dragă, și aici greșesc femeile cari așa vorbesc, odată pentru aceea, că pânza torskă și țesută acasă este de dece ori mai durabilă decât cea cumpărată, iar a doua pentru că femeile în timpul cât torc și țes, și așa n'ar putea câștiga banii, pe care-i cruță prin aceea, că nu vor trebui să-i dea altora pe pânză! Și așa-i și aci: chiar de ar lucra mai mult, încă e câștig! Dar mai e și partea morală: femeia având aceste lucruri în casă, e mai legată de casă și nu va petrece timpul în povești și lene, pe la vecine, povești cari sunt începutul multor nefericiri! (Va urma.)

Domnul Kyrieief, din contră, susține că tocmai aci, în Sinod, a fi locul unde se se lucideze chestiunea și se se îndrepte totă greșala, reîntrându-se în canonicitate; căci sinodul ar revizui de singur faimosa chestiune a blestemelor sinodului local din Moseva (anul 1666—1667).

În genere domnul Kyrieief s'a pronunțat cu totul contra opiniunii emise de domnul Durnovo, că așa cum stau lucrurile astăzi, un sinod ecumenic ar fi cu neputință a se întruni. Din contră d-sa s'a unit în totul cu ideea și convingerea fermă a venerabilului metropolit al Moscovei, D. Vladimir, că în primăvara anului acesta se vor forma curenți pentru convocarea unui sinod ecumenic apropiindu-și și cuvintele ierarhului, că biserica rusă trebuia să ia parte la răspunsul ce se va da creștinilor din apus asupra întrebărilor despre chestiunile bisericești contemporane.

În urmă domnul Durnovo a recunoscut că dreptul convocării sinodului ecumenic este nevoe ca în „Rusia să se convoce un Sinod local, care să restabilească în Biserica rusă ordinea canonică.” Acest sinod este nevoe să fie precedat de înființarea unei comisii sinodale în Moseva, (și în chestiunile bisericești nu este posibil, ca aiurea, să se evite înființarea de comisii), compuse din cei mai luminați ierarhi, membri ai bisericești ruse, cunoscători ai dreptului canonic, și această comisiune să examineze chestiunea posibilității unirii vechilor credincioși cu biserica și să restabilească în biserica rusă ordinea canonică prin reînființarea autocefaliei bisericești Iberiei și altele, ca ast-fel, după cum se exprimă Dl. Durnovo, ierarhia bisericești ruse se se presinte înaintea sinodului ecumenic nu ca acuzată și culpabilă, ci ca călcat sfintele canoane, ci ca aceea care le-a păstrat și le-a respectat. De alt-mintrelea nu se vor prezenta ca un sinod de ierarhie care să și poată exprima în libertate opiniunile și vederile lor, ci ca niște supuși ai celor ce dictază în administrațiunea bisericești ruse, precum și ai ministrilor de culte ai Austriei, Sârbiei, României și Greciei, doritori fie-care d'a fi șefii bisericești lor.

Dl. Durnovo socotește d'asemenea necesar ca înainte de sinod să se reînființeze în Rusia patriarchatul sau cel puțin în sinodul sfântului sinod al bisericești ruse, Metropolitul Mosevei să aibă întâietatea ca succesor al patriarchului. Dar această pretențiune, după noi, ar fi o anomalie locală susținută de un om care voește să aducă în biserica rusă un spirit de viață în locul regulamentului lui Petru cel Mare.

O altă condițiune sine qua non, pusă de Dl. Durnovo este, ca înainte de sinodul ecumenic să se reînființeze autocefalia bisericilor Imeretiei și Iberiei. Acesta însă prea puțin interesează pe poporul rus; de altmintrelea despre autocefalia Iberiei și Imeretiei, ar trebui întrebate mai înainte de toate aceste biserici, care ar preferi mai bine să aibă un cler luminat.

În sfârșit Dl. Durnovo se ocupă și de chestiunea cea mare, care, după opiniunea a milioane de ruși credincioși, trebuie să formeze obiectul de preocupare nu a unei comisii sau sinod local, ci a unui sinod ecumenic: este vorba adică de unirea răscolnicilor cu biserica mamă și să înceteze desbinarea făcută la 1666—1667, de care s'au făcut vinovați fanaticii cei ce au luat parte la acel sinod, împreună cu Macarie patriarchul Antiohiei.

Chestiunea aceasta este aceea de care în multe rânduri s'a ocupat presa de ea, adică de blestemele sinodului local al anului 1666—1667. Ca exemplu se aduce frumosul articol publicat în „Rous” de Azokof la 1881, din motivul deciziei luate de sinod pentru complectarea ore-cărora puncte

din regulamentele privitoare la unitatea de credință. În această hotărîre se zice: „Credincioșii trebuie să știe că blestemele sinodului din Moseva de la anul 1667, s'au pronunțat nu contra formelor, pe cari le țin cei ce admit aceeași credință, ci contra acelor cari alipindu-se în mod nerațional de acelea forme și ținând mai mult la ele decât la credință și dragostea creștină, s'au despărțit de biserica ortodoxă și o socot pre ea de eretică.”

Opiniunea aceasta s'a exprimat oficial în anul 1881, și pe cât se știe a fost emisă de Metropolitul Mosevei Filaret. În practica bisericești, opiniunea amintită, până la 1881, n'a avut nici o influență, și astfel în cei 80 de ani de când există tendința pentru unirea credinței, nu era nimic definit și totul se baza pe nesiguranță. Șapte ani după aceea într-o întrunire a episcopilor ținută la Kazan, pentru a liniști pe vechii credincioși, s'a formulat încă și mai precis și s'a aprobat de toți opiniunea, că blestemele și condamnările sinodului de la 1666—67, erau îndreptate contra celor ce sau resculat contra bisericești, iar nu contra cărilor celor vechi, prin cari s'au mântuit strămoșii noștri în cari se numără foarte mulți sfinți recunoscuți de întreaga biserică ortodoxă.

Dar mișcarea și așa numita resvrătire contra bisericești s'a făcut tocmai din cauza acestor cări și avea de scop a le apăra contra inovațiilor, pe care voia a le introduce Nikon. Nici vechii credincioși, nici credincioșii ceilalți, n'au fost mulțumiți cu răspunsul dat de Metropolitul Platon relativ de ridicarea blestemelor, la cererea făcută de vechii credincioși spre a se uni cu biserica, că adevărul „biserica nu poate greși, și că ea și astăzi nu și-a schimbat ideea, ci ca o mamă dnușă, în indulgența ei, are dreptul și poate să înlesnască reprimirea fiilor celor ce s'au rătăcit și depărtat din sinul ei.”

Credincioșii pretindeau ca sinodul să se înțeleagă cu patriarchii Antiohiei și Alexandriei ci cu consimțământul lor să ia o hotărîre asupra chestiunii și să arate „prin cuvinte clare și precise înțelesul acelor blesteme pronunțate de sinodul anilor 1666—1667, ca astfel să liniștescă conștiința atât a credincioșilor în genere, cât și a răscolnicilor, cari vor unirea cu biserica, cu condițiunea de a se formula o singură credință.”

Aceste cereri au avut, precum am văzut, rezultatul dorit prin cele ce au avut loc în anul 1881, dar deservirea lucrului și atune și acum nu s'ar face de cât prin revizuirea în pace și cu duhul blândetei a celor hotărîte la sinodul din Moseva în anii 1666—1667, ca astfel să se ajungă la înțelegerea pe care o dorea și pe care I. Azakov nu a putut-o vedea.

În cât privește ierarhia dela Fântâna-Albă, chestiunea aceasta se reduce la precizarea ore-cărora nedomiriri asupra unor fapte din viața lui Ambrosie, carele a eșit din sinodul bisericești și s'a unit cu vechii credincioși, dacă adevărul el cu adevărat a cădut în păcatul simoniei și dacă el de pe patul morții a renunțat la vechii credincioși. Dl. N. N. Durnovo pune chestiunea alt-fel, sprijinindu-și opiniunea sa pe scrierea Metropolitului Smirnei Vasile despre valdrea hirotoniei clericilor hirotonisiți de episcop catolici și schismatici. Acesta scriere nu numai că a fost aprobată de Patriarhul din Constantinopol și de sinodul său compus din 12 metropoliți, dar a fost primită și recunoscută ca mentor și călăuză a bisericești de Constantinopol, ca fiind compusă pe baza sfintelor canoane. Dar oricare și ori cum ar fi opiniunea metropolitului Smirnei Vasile, chestiunea ierarhiei de la Fântâna Albă, poate și trebuie să fie judecată și lucidată de un sinod.

Dar să revenim la cuvintele foarte semnificative și pline de greutate ale Metropolitului Mosevei, că în primăvară se vor forma mulți curenți pentru convocarea unui sinod ecumenic. Și când altă dată poate fi timpul și ocaziunea mai priincioasă să se convoce acest sinod de cât în zilele împărăției împăratului ce predică pacea și carele este în suflet de dorința cea mai ardentă d'a pacifica lumea întrăgă? A se aduce pace în biserica rusă și a înceta lupta dintre frați întru ale credinței, luptă care sfășie biserica rusă de aproape trei secole, ar fi cel mai mare eveniment al secolului cel nou ce

care se nutresc cu mâncări simple dar sănătoase, sunt roșii la față și veseli, până când cei îndopați cu prăjituri și dulceturi, sunt palizi și moi și somnuroși, Dămine apără. Tot același efect întăritor sau moleșitor, îl au aceleași mâncări și asupra omenilor mari, deși nu se observă așa pronunțat ca la copii.

Iar ca se știi care sunt mâncările sănătoase, trebuie să cunoști toate elementele din care se pregătesc mâncările nutritive, între care legumele ocupă fără îndoială un loc destul de important. Așa dar trebuie să cunoști și legumele, ba chiar să le știi cultiva. Femeilor din oraș nu le este dată plăcerea, de a se ocupa cu grădinăritul, — care ce-i drept, e cu oboselă și negrește puțin mănutele, dar în schimb ne oferă ocaziunea, a vedea minunile naturii. A vedea răsărind fire verzi din semința sămănată de noi, și a le vedea crescând și de dă, și cum pline de fericire parcă ne surid sub stropii de rouă, apoi rodind, — e o plăcere și ea pentru femeia ce a ostenit sămănând și plivind. Dar: „Ce-mi trebuie mie grădină de legume, când toate se capătă așa efțină piață?”

Așa-i pentru femeile dela oraș care n'au loc, dar acelea care locuiesc prin orașele mai mici, sau chiar sate, și zic tot așa, lăsându-și locul necultivat, acelea nu judecă bine. Și-apoi nici „socota” asta a efținății

bate la uşă, nu numai în viaţa Rusiei, dar în viaţa întregii lumi creştine, şi acest mare eveniment nu s'ar putea realiza de cât prin întrunirea unui sinod ecumenic.

Reprodus după „B. O. R.”

Din România

Banchet politic.

Mâne, Vineri, partidul conservator dă la Iaşi un „Banchet politic”, cu care ocaziune noul ministru preşedinte îşi va desvolta vorbirea program. Banchetului i se vor da proporţii mari.

Afară de întreg consiliul de miniştri vor participa la acest banchet delegaţi din toate judeţele ţării, precum şi mai multe persoane marcante din Bucureşti. Banchetul va fi de 400 tacâmuri.

In vederea *alegerilor* generale pentru camere, o agitată companie electorală se arangiază în Ţară.

Compania se va deschide în Bucureşti la 23 Maiu, prin o mare întrunire publică, la care vor lua cuvântul d-nii Take Ionescu, N. Flea, N. Filipescu şi Delevran-*cea*. (Despre cest din urmă „V. Naţ.” spune că va fi ales primar al Capitalei.)

† Valeriu P. Bologa.

Marti după prânz, după încheierea foii, am primit din Braşov dureroasă ştire, că vrednicul director al filialei „Albinei”: *Valeriu P. Bologa*, a încetat din viaţă.

Asupra cazului de moarte, s'a edat din partea familiei următorul anunţ funebru:

Lucia Bologa nasc. Puşcariu, în numele său, al fiului Lucian şi al numărului de răsăduri sale rudenii, face cunoscută trecerea din viaţă a iubitului său soţ

Valeriu Petru Bologa,

Dirigent al filialei „Albina” din Braşov, care după grele suferinţe, astăzi la 10¹/₂ ore a. m., în etate de 45 ani, şi în al 11-lea an al căsătoriei, şi-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului.

Rămăşiţele pământesci se vor transporta spre vecinica odihnă Joi, în 25 (13) Maiu, la orele 4 p. m. din casa rece a cimiterului bisericeii gr.-or. din Gróveri.

Cununi, la expresia dorinţă a defunctului, nu se primesc.

Braşov, în 11 (23) Maiu 1899.

Fie-i ţărîna uşoră!

Iar din partea filialei „Albina” s'a dat următorul anunţ funebru:

Filiala din Braşov a institutului de credit şi economii „Albina” din Sibiu, cu adencă durere aduce la cunoştinţă tuturor amicilor şi cunoscuţilor încetarea din viaţă a valorosului şi zelosului ei Dirigent

Valeriu P. Bologa,

întemplată, după lungi şi grele suferinţe astăzi la orele 10¹/₂ a. m.

Rămăşiţele pământesci ale defunctului se vor ridica din casa rece a bisericeii române gr. ort. din Gróveri şi se vor depune spre vecinică odihnă în cimiterul acestei bisericeii Joi în 13/25 Maiu la orele 4 d. a.

Braşov, 11 (23) Maiu 1899.

Fie-i ţărîna uşoră şi memoria bine-cuvîntată!

„Gazeta Transilvanei” de Mercuri are următorul articolu apreciator al regretatului reposat:

Adencă şi dureros emoţionaţi ne împilnim aji o tristă datorie, anunţând cetitorilor nostri mórtea prea timpurie a simpaticului director al filialei „Albina” din Braşov, *Valeriu P. Bologa*.

Deşi sciam cu toţii, că o grea şi nemilosoă boală, care de mult i-a atacat organismul vinjos, l'a trântit la pat; deşi ne întrebam cu îngrijire, dacă mai este posibil să fie scăpat pentru societatea noastră, în care s'a distins atât de mult prin activitatea sa neobosită, prin înţeleginţa şi hărnicia sa şi prin interesul viu, ce-l purta tuturor întreprinderilor nobile şi folositoare ce tindeau la înaintarea poporului nostru şi la binele obşteesc, — totuşi scirea dureroasă, că aji la 10¹/₂ ore a. m. şi-a dat sufletul, ni-a venit ca şi fără de veste.

Hotărîrea nemilosoii sorţi a răpit pe Valeriu Bologa din mijlocul nostru tocmai a-

tunci, când ajunse în puterea bărbăţiei sale şi când puteam să aşteptăm şi mai mult dela talentul şi zelul său întărit printr-o experienţă îndelungată ce a avut-o în conducerea institutului, care datoreşte dezvoltarea şi înflorirea sa din timpul din urmă în mare parte spiritului său viu şi întreprinzător.

Era lucru firesc, că fiind înzestrat cu calităţi atât de eminente, şi-a câştigat în timp de vre-o 12 ani, cât a fost director al filialei „Albina” de aici, nu numai simpatia şi stima conaţionalilor săi, ci şi stima străinilor, fiind mai ales bine vădit în toate cercurile comerciale ale oraşului nostru.

Dar nu numai pe terenul căruia s'a dedicat activitatea sa, ci şi în viaţa noastră culturală naţională şi în viaţa publică comunală, Valeriu Bologa s'a distins, documentând cel mai viu şi nobil interes pentru progres în toate direcţiunile! A fost totodată în viaţa sa familiară un soţ şi tată de model.

Cât de mult era înclinată firea lui de a face bine, o dovedesc multe sale fapte, cu cari a căutat să contribuie la înaintarea scopurilor durabile în mijlocul conaţionalilor săi.

Aflăm, că răposatul şi-a exprimat — cu puţin înaintea morţii sale — dorinţa să nu i-se pună nici o cunună din partea nimănui pe cosciug şi să fie înmormântat numai c'un singur preot, fără de a i-se ţinea cuvîntare funebă. Şi acesta dorinţă este o dovadă mai mult pentru modestia şi nobilul său simţ.

Ca semn de doliu, filiala „Albina” a arborat stégul negru; asemenea s'a arborat stég negru la Casina Română şi la filiala băncei austro-ungare, unde răposatul a funcţionat ca censor.

Adresăm familiei răposatului, precum şi tuturor rudeniilor sale profundele noastre condoleţe pentru ireparabila pierdere, ce au suferit-o.

Inmormântarea regretatului dirigent al filialei „Albina”, Valeriu P. Bologa, care are loc aji, în urma hotărîrii luate din partea direcţiunii din Sibiu a „Albinei”, se face pe spesele institutului. Direcţiunea a însărcinat pe preşedintele său, dl Petru Nemeş, ca împreună cu dl membru al direcţiunii S. Damian „să aducă la cunoştinţă dómnei văduve expresiunea profunde sale dureri pentru pierderea prin mórte a valorosului funcţionar a institutului”. La înmormântare pe lângă membrii din Braşov, direcţiunea e reprezentată şi prin dl director executiv *Parteni Cosma*.

Odihnăscă-l Dŕeu în pace!

NOUTĂŢI

Nu se înţeleg. În 24 Maiu n. a fost în Viena o conferenţă comună a ministrilor austriaci cu cei ungari. Conferenţa n'a avut nici un rezultat. Nu s'a putut face nici o apropiere în chestiunea pactului!

Zmejanovici şi Brancovici. Penibila afacere între cei doi ierarhi ai bisericeii sârbesti, nu s'a sfîrşit încă. Se lăţise vorba, că în urma păsirii energice a consistoriului, episcopul Zmejanovici s'a presintat la patriarhul Brancovici, şi i-ar fi cerut iertare pentru acuzele pe cari, indus în eróre, le-a fost ridicat contra lui. Deci s'ar fi ajuns la capătul afacerii.

Acum se transmite mai nou stirea, că lucrul stă cu totul altfel:

Zmejanovici s'a presintat, ce-i drept, la Patriarhul, dar numai atata i-a declarat, că acușele ridicate contra manipulării averilor bisericesci, nu au avut caracter personal contra patriarhului, şi că înşasi demnitatea lui de cap al bisericeii, pretinde să se purifice. L'a şi provocat să o facă.

Dar prin cine? Pe ce cale? Unii sunt de părere că — guvernul să întrevină şi să cerceteze afacerea, ceea-ce însă cu drept cuvînt a speriat o parte însemnată dintre bărbaii dătătorii de ton în biserica sârbescă, căci ar fi un periculos caz de precedentă, apelând la guvern să vie ca judecător.

De aceea, în sinodul arhieresc s'a decis altfel şi s'a luat la protocol, ca:

Brancovici să abdică de preşedinţa sinodului arhieresc, până atunci, până când nu se va fi limpede afacerea lui; apoi:

Să fie rugat *Metropolitul Românilor gr. or.* ca El să prezideze Sinodul arhieresc, eventual, dacă Episcopii români voesc, ei împreună cu cei sârbeşti, în sfat comun, să pertracteze afacerea acuşelor ridicate contra patriarhului Brancovici.

Propunerile astea însă, numai atunci pot fi executate, dacă guvernul, respective Coróna le sancţionează. Dar, spun foile ungureşti, cercurilor „moderate” sârbeşti le-ar mai conveni, dacă guvernul, în virtutea dreptului seu de supremă controlă, ar întreveni spre lămurirea afacerii.

Seceta în România. Diarele din capitala română, sosite aji, ne aduc tot ştiri rele despre starea sămănăturilor. Seceta, ne spun ele, bintue aşa de intensiv în totă ţara, încât spectrul fómetei apare din ce în ce mai îngrozitor în preocupările şi temerile cultivatorilor de pământ! Sunt judeţe, ca de pildă lalomiţa, unde chiar dacă ar ploua acum cu găleata, recolta tot e perdută!

Cetatea-de-baltă în flacări. Ni-se scrie cu data de 12/24 Maiu: Aprópe întregă comuna Cetatea-de-baltă e în flacări; dela 1¹/₂ ore p. m. un foc grozav mistue tot. Acum sunt 5 ore şi nu se póte prevedea, ce va mai rămânea de foc!

Răsplata lui Ieszenszky pentru „serviciile” de spionagiu şi violator politic cu „secţia” lui, n'a fost slabă. A fost numit — jude la Curia regescă.

In loc de cununi trecătoare la scriul neuitatului Valeriu Bologa, dl şi Dómna Dr. Octavian Russu, avocat în Sibiu, au contribuit cu 15 fl., iar dl şi dómna Simion Damian, avocat în Braşov, 20 fl. pentru Masa studenţilor români din Braşov. Direcţiunea şcolară publică în „G. Trans.” mulţamită pentru nobilul dar.

Ţiua de 10 Maiu v., aniversarea a 18-a a încoronării Domnului Carol de Rege, a fost sârbată splendid la Bucureşti. Timpul frumos a favorizat sârbarea. Oraşul a fost viu decorat cu steaguri naţionale, iar sara, mai ales Calea-Victoriei, splendid iluminată!

Protestare în contra taxelor la Porţilor de fier. „Fremdenblatt” din Viena este informat, că din nou mai multe state străine protesteză în contra taxelor, ce vrea să le pună Ungaria la Porţile de fier. Intre aceste state amintesc mai întâi pe Anglia, apoi pe Rusia.

Lui Grigore Alexandrescu, iubitul fabulist, i-au ridicat şi desvilit în Ţiua de 10 Maiu v. un frumos monument la Tîrgovişte, în grădina publică din faţa primăriei. Au fost sârbări frumoase, cu defilări de trupe etc.

Legea despre maghiarisarea numirilor de localităţi, va fi executată. Comisiunea însărcinată cu compunerea unui album despre toate comunele din ţară, a adresat circulare tuturor primarilor, provocându-i să dea răspuns până la finea lunii acesteia, la toate întrebările, ce li se pun cu privire la numirile de până acum a localităţilor. Totodată pot să-şi exprime dorinţa, ca pentru localitatea lor, care nume să rămână cel oficios?

Mangra şi Dr. V. Cupşa. Diarele ungureşti de aji ne aduc următoarea noutate: „In cercul electoral de Ceica decurge din greu acţiunea de alegere, după alegerea de episcop al lui Goldiş János. In cercul tare naţionalist, abia fiind vre-o opoziţiune, au probat diferiţi caudidaţi guvernamentali, dar repede au abdis de încercare. Sârbătorile Rusaliilor (ungureşti) au adus în sfîrşit pe adevăratul candidat în persóna lui Dr. Kupsa Viktor, concepst în ministeriul de finace, care e şi candidatul clubului central. Dr. Kupsa e de naţionalitate român, recunoscut ca patriot maghiar, şi astfel candidatura lui ne asigură necondiţionat despre aceea că Vasilie Mangra în zadar mai cercă să-şi caute mandat la Ceica.”

Dela Soc. „Petrui Maior”. Toţi acei domni, dómne şi domnişore, cari au primit să vîndă bilete pentru serata lit. musicală din 4 Maiu a. c. a societăţii „Petrui Maior”, sunt rugaţi a trimite, începînd din Ţiua de aji, banii încasaţi şi lista contribuitorilor, la adresa societăţii „Petrui Maior” (Bpesta IV. Molnár uteza 20. II. 10. A.) deóre-ce comitetul arangeator al seratei încheind socotilele, le-a predat societăţii.

Bpesta 22/V. 1899. Cu stimă

Pentru comitetul arangeator:

Ioan Pop
preşedinte

George Breban
cassar.

Fidanţare. Vasilie Jina, învăţător gr. ort. s'a fidanţat în 9 Maiu st. v. cu d-şora Victoria Lazar, fiica preotului George Lazar din Valea-Geogelului.

Actul cununiei se va celebra în 30 Maiu st. v. în biserica din Valea-Geogelului.

Notiţă Literară

O idee bună. In numărul seu mai nou revista „Flóre Albastră” din Bucureşti, apărînd după cuviinţă valórea folclorului şi dorind o reînviare a însufleţirii întru cultivarea lui, — are o bună idee, pe care dorim s'o póta şi realiza, de a propune înfiinţarea unei societăţi literare folcloriste, care să desţepă iarăşi interesul şi cultivarea literaturii populare.

In scopul reavîntării şi până atunci a cultivării de literatură populară, „Fl. Alb.” propune ca fiecare revistă să îmbrăţişeze cu căldură acest ram al literaturii. Ea însăşi promite că:

„Independenţi de „teoriile” unui fost colaborator al nostru, care, căutând în literatură populară valóre artistică (!) şi dezolat că n'a aflat-o, s'a exprimat asupra acestei literaturi într'un mod puţin socotit, — ţinem a deschide colónele revistei noastre pentru cultivarea folclorului şi promovarea interesului pentru acela.”

Da, aşa e corect şi aşa trebuie purces: dac'am observat un reu la noi, să ne gîndim cum să-l vindecăm, nu numai să ne întórcem îndată ochii pe dos şi să declamăm că suntem nişte impotenţi, nişte sâraci cu duhul, că nu plătim nimic, n'avem nimic!.. Asta e tocmai ca şi când d. e. noi Români din Ardeal, locuind în ţara cea mai bogată în metale preţioase, dar nepricepuţi la exploatarea bogatului nostru subzol, ne-am da la declamat, că... ţara asta a noastră nu pteşte nimic din punct de vedere al minelor, că nu afli în ea „nici un dram”, „nici o schintee” de aur! Dar iată vin Nemţii şi Englezii, şi afli nu „un dram”, nu o schintee, ci mii de chilograme!

Aşa stăm şi cu literatura populară: bogată e aceea, ca rari altele, numai Nemţii şi Englezii ne cam lipsesc aji!...

Dar „fostul colaborator” al „Fl. Alb.” despre care însăşi revista spune că a fost puţin socotit când a scris în acest fel desperat, aşa-i că nu e dl Al. Antemireanu? Nu nu!

Prier.

VARIETĂŢI

Bravura unei femei. De vre-o câteva zile despre nimic altceva nu se vorbeşte în tot Muntenegrul, decât despre o dramă teribilă, ce s'a întemplat într-una din săptămânile trecute pe drumul ce duce la Cetinje. O femeie dintr'un sătuleţ dela graniţă a mînat o păreche de boi la tîrgul din Cetinje. După ce i-a vîndut cu preţ bun, a pornit cătră casă mergînd încet pe drumul de ţărî. Odată îi iese înainte un om şi o chiamă să mergă cu el, căci o va conduce pe o cale mai scurtă cătră casă. Femeia l'a ascultat şi a mers cu el. Deodată însă ajungînd la marginea unei prăpastii, bărbatul îi stă înainte şi-i cere banii. Femeia s'a înfiorat şi i-a dat toţi banii. Jăfuiorul însă nu s'a mulţamit cu aceea, ci scoţînd un cuţit, i-a pretins şi hainile de pe ea. Împlinindu-i şi acesta, jăfuiorul arătînd spre prăpastie, i-a dis: „Acum trebuie să şi mori, căci altcum m'ai arăta la principele. Sai, căci altcum te arunc eu în adînc!” Nenorocita femeie a început a se vâeta şi a plînge, dar înzadar. Atunci a cerut graţie dela jăfuior, că dacă trebuie să sară, barem să-i lege ochii. Jăfuiorul s'a plecat cu mare graţie, ca să scótă batista din buzunarul sucnei femeii. In momentul acela un cuget eroic a străbătut prin creeri femeii: a sărit la jăfuior şi l'a înpins în prăpastie. Apoi s'a îmbrăcat, s'a reîntors în Cetinje şi a arătat casul la principe. Principele numai decât a trimis ómeni ca să se convingă despre adevăritatea naraţiunii, şi aceştia au şi aflat în afundime trupul mort şi sdrobot al jăfuiorului. Principele, ca să renunereze curajului femeii, i-a asigurat o rentă anuală, şi afară de aceea, pentru aducerea aminte a bravurei, o-a surprins cu un costum naţional fôrte frumos.

Nr. 223—1899 ppresb.

[75] 3—3

Concurs.

Pe baza rezoluțiunii consistoriale cu data de 5 Maiu 1898 Nr. 3420 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan pe lângă neputinciosul paroh Nicolau Dobre, din parochia de clasa a III-a Hendorf cu filia Netus, protopresbiteratul tractului Sighişorei, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul archidiececan „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu postul de capelan sunt jumătate din venitele parochiale, adică suma de 201 fl. 67 cr.

Reflectanții la acest post de capelan, au să-și așternă cererile concursuale instruite couform normelor în vigoare în termenul deschis oficiului protopresbiterat subsemnat.

Sighişora, 24 Aprile 1899.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al tractului Sighişorei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dimitrie Moldovan,
protopop.

Un comis

din familie bună, cu perfecte cunoștințe în bransa de coloniale, care pôte documenta că are experiență și praxă, găsește prompt ocupațiune.

Românii sunt preferați.

„Concordia”,
societate comercială pe acții,
Sibiiu. [76] 1—3

11073. szám

I. 1899.

[77] 1—1

Hirdetmény.

A nagydisznód-sellemberki törv. hat. közut 2—3-ik kilométer szakaszán építendő „Silberbaca” hidra vonatkozó munkák biztosítása céljából 1899 évi június 9-én délelőtt 10 órára Szeben-vármegye alispánjánál a vármegyház tanácskozási termében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni ohajtók felhivatnak, hogy a fenti munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó az előirányozott 3401 frt. 88 kr. költség után számítandó és a részletes feltételekben előírt 5%-os bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat a kitűzött nap 9 órájáig a vármegye alispánjánál annyival inkább adják be, mert a későbbben érkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a szebenvármegyei m. kir. építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Nagy-Szeben, 1899 évi május hó 19 én.

Reissenberger,
alispán.

In Tipografia și Librăria
archidiececană au apărut

Treptele formale

ale

învățământului

de

Dr. Petru Șpan.

Prețul 80 cr.

Se pot procura din

Librăria tipografiei archidiececane
Sibiiu.

In Tipografia și librăria archidiececană Sibiiu, se află de vânzare:

Cuvântări bisericesci

de

Dr. Theol. George Popoviciu
protopresbiter ort. român în Lugos
broș. à fl. 1.50 sau lei 3.50.

Religiune și știință,

disertațiune

de același autor

broș. 25 cr.;

și

Cuvântări bisericesci

de

Massillon, episcop de Clermont și
membru al acad. franc.
traduse prin

Ioan Genț

paroh gr. cath. în Haiu,

Tom. I broș. fl. 2.50 sau lei 6.50

Din Tipografia și librăria archidiececană, Sibiiu, se pôte procura

Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 75 cr.

De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu
1889—1891.

Prețul broșat florini 1.—

Din tainele vieții,

novele și schițe
de

Margareta Moldovan.
Broș. à 1 fl.

De vânzare:

Bólele voinței

de Th. Ribot, profesor,

traducere de

D. Calinescu

broș. à 65 cr.

și

Fenomenele cerești

traducere de

B. Marian

broș. à 65 cr.

Tipografia și librăria archid.
Sibiiu.

Din Tipografia și librăria archidiececană, Sibiiu, se pôte procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv

despre frumos și artă,

de

Dr. Iosif Blaga,

profesor.

Prețul broș. fl. 1.80.

In Tipografia și Librăria archidiececană, Sibiiu, se află de vânzare

Protocolul congresului

ordinar și extraordinar național-bisericesc

al

metropoliei gr.-or. române din Ungaria și
Transilvania,

convocat la Sibiiu pe 15/27 Octobre
1874 pentru alegerea de metropolit.

Prețul 1 fl.

NOU!

Tipăriturile pentru folosit în școlile poporale introduse prin cercularul consistorial Nr. 9241/898 școl. sunt:

Protocol de primire (immatriculare) costă 60 cr., 1 es. din 15 côle legat fl. 1.25, 1 es. din 50 côle legat fl. 2.—

Protocol de clasificățiuni și absenții costă 60 cr., 1 es. din 15 côle leg. fl. 1.25, 1 es. din 50 côle legat fl. 2.—

Deposit la: **Tipografia și librăria archid. Sibiiu.**

Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

Tipografia și librăria archidiececană, Sibiiu.

Acaftistul prea sf. născătoare de D-deu și alte rugăciuni, edit. 1898, simplu legat fl. —.85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2.— și fl. 2.60, peluche	fl. 3.85
Apostol legat	5.75
Authorismos sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorințele dreptcredinciosului cler din Bucovina”, în limba română sau germană dela fl. —.50 la	—25
Biblia ilustrată , testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg.	15.—
Biografia fericitei Macrina (cu cirile) broș.	—20
Carte de rugăciuni , pentru tinerime, legată	—15
Chiriadodromion , (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg.	8.—
Compendiu de dreptul canonic de A. bar. de Șaguna în limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la	1.50
Dumnezeescile liturgii leg.	4.50
Elementele dreptului canonic al bisericeii dreptcred. răsăritene de A. bar. de Șaguna	1.—
Enchiridion , adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la	2.—
Evangelia , (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl. 10.—, fin legată	16.—
Genesa Evangeliilor de S. Popescu broș.	—80
Hirotonier , pentru sf. de preoți broș.	2.—
Icoana celor 3 Ierarchi , pe hârtie	—30
Icoana Evangeliștilor , pe hârtie	—50
Istoria bisericeii ort. răsăr. univers. dela întemeierea ei până în zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română broșată, dela fl. 3.— la	1.50
în limba germană dela fl. 1.— la	—50
Istoria bisericeii polit. naț. de N. Tincu-Velea (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—40
Liturgia sf. Ioan pe note dela fl. 2.50 la	1.—
Manual de studiu pastoral compus de A. bar. de Șaguna broș.	1.50
„teologie morală creștină” compus de A. bar. de Șaguna (cu cirile) broș.	1.50
Mineile pe 12 luni în 12 volume (se vënd și separat) leg.	86.—
Molitvelnic bogat , (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg.	5.50
cu litere latine (evhologiu) legat	6.50
Octoichul cel mare , cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la fl. 10.—, leg.	13.—
legat 80 cr., fin legat	1.20
Octoichul cel mic , sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr., legat 80 cr., fin legat	—75
Orologion , (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg.	1.20
Pentecostariu , (cu cirile) nelegat dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat	8.—
Pneyma în Nicaeno Constantinopolitanum , studiu este-tico-dogmatic de S. Popescu broș.	1.50
Psaltirea bogată , neleg. fl. 2.75, leg.	4.50
„prorocului David”, (cu cirile)	1.—
Rânduclă la sfințirea bisericilor , (cu cirile), nel. fl. 2.— leg.	2.50
Scrierea Sf. Ioan gură de aur (cu cirile) broș.	—50
Serisori apologetice de apărare din 1867 broș.	—50
Telcul Evangeliilor (cu cirile) broș.	1.—
Teologia pastorală veche , (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—50
Testamentul nou , (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—50
Triodul cu Strajnicul , (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg.	17.—